

THE STANDARD

ISSUE 14 | 16 OCTOBER 2017

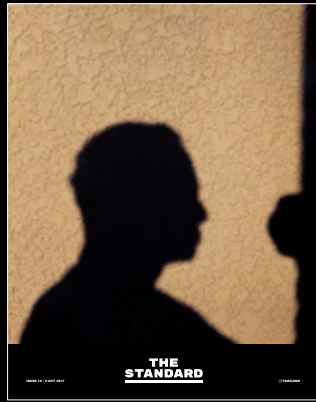
 THAILAND

เสด็จสู่สวรรคาลัย
น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า คณะผู้บริหารและพนักงาน
บริษัท เดอะสแตนดาร์ด จำกัด

FROM
THE EDITOR

VOL. 1
ISSUE 14
16 OCTOBER 2017

ภาพถ่ายปีพระหัตถ์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
จัดแสดงในนิทรรศการ 'ภาพถ่ายปีพระหัตถ์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช'
โดยสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
ระหว่างวันที่ 2 กันยายน 2560 - 7 มกราคม 2561

THE SADDEST YEAR

“คุณผ่านพ้นช่วงเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาได้อย่างไร”

นั่นเป็นคำถามที่ทีมงานใช้เปิดบทสนทนาครั้งหนึ่งในช่วง
ที่เรามีโอกาสสัมภาษณ์บุคคลในสาขาอาชีพต่างๆ เพื่อจัดทำ
ฉบับพิเศษในช่วงเดือนตุลาคมเลยไปจนถึงต้นเดือนหน้า

คำถามเดียวกันเรียกคำตอบยาวที่มีเสียงสั่นเครือเป็นช่วงๆ
ขณะที่ทีมงานก้มหน้างู๋ๆ สูดน้ำมูกในบางจังหวะ และสั่นก้น
อาการรันทดที่ขอบตา เพื่อไม่ให้การสัมภาษณ์ต้องหยุดกลางคัน

อาการแบบนี้เกิดขึ้นทุกครั้งในการสัมภาษณ์ที่มีเนื้อหา
เกี่ยวข้องกับพระราชกรณียกิจ พระเมตตา และพระมหากรุณาธิคุณ
ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

นั่นสินะ เราทั้งประเทศผ่านปีที่เศร้าที่สุดมาได้อย่างไร

นับตั้งแต่วันนั้น ย่ำค่ำวันที่ 13 ตุลาคม 2559 เชื่อว่า แต่ละคน
ต้องผ่านประสบการณ์แห่งความสูญเสียร่วมกันไม่มากนักน้อย

เราได้เห็นเพื่อนบางคนพูดอธิบายความรู้สึกได้ไม่จบ
ประโยค เราอยู่ในภาวะที่พร้อมจะหลั่งน้ำตาเมื่อได้อ่าน ได้ยิน
และได้เห็นเรื่องราวที่สื่อทยอยนำออกมาเผยแพร่ เราทั้งประเทศ
ได้ทบทวนและเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจตลอด

รัชสมัยของพระองค์ และได้ประจักษ์ในใจจนเด่นชัดอีกครั้งว่า
มหाराชพระองค์นี้ทรงควรค่าแก่การเทิดทูนและจงรักภักดี
เพียงใด

ท่ามกลางความสูญเสียใหญ่หลวงที่เกิดขึ้น เราได้เข้าใจ
เรื่องไตรลักษณ์ในทางธรรม ขณะที่ในทางโลกเราได้เห็นแง่มุม
ที่งดงามของการร่วมแรงร่วมใจถวายอาลัย และการตั้งปณิธาน
ที่จะสานต่อ 'สิ่งที่พ่อทำ' จากความตระหนักแก่หัวใจไทยแล้ว
ว่าทรงวางรากฐานด้านการพัฒนาไว้ในทุกด้าน

เหมือนอย่างที่เราหลายท่านซึ่งให้สัมภาษณ์กับทีมงานใน
ช่วงที่ผ่านมาไว้ว่า เราคงไม่สามารถจะทำอะไรเพื่อประเทศได้
มากมายอย่างที่พระองค์ทรงทำ แต่เราสร้างการเปลี่ยนแปลง
ได้แน่ หนึ่งในปีที่เศร้าที่สุดผ่านไปแล้ว เมื่อเสร็จสิ้นวาระสำคัญใน
ช่วงปลายเดือน เป็นโอกาสที่เราจะเปลี่ยนความเศร้าโศกให้เป็น
พลังในด้านบวกแล้วก้าวเดินต่อไป เพื่อให้สิ่งที่พ่อสร้างไว้ยั่งยืน

ยศยอด คลังสมบัติ
บรรณาธิการ
VOTEVORD.K@THESTANDARD.CO

CHIEF EXECUTIVE OFFICER วงศ์กนก ชัยณรงค์สิงห์ **MANAGING DIRECTOR** นิติวัฒน์ สุขสวย **EDITOR-IN-CHIEF** วิไลรัตน์ เอมเอี่ยม **EDITOR-IN-CHIEF (CULTURE SECTION)** เจนลิส เหลืองศุภกรรณ์ **EDITOR** ยศยอด คลังสมบัติ **WRITER** นิธินาถ ปุโรภากานนท์ **DESIGN DIRECTOR** วีระยุทธ คงเทศน์ **ART DIRECTOR** อองคัมภร วิวัฒนานนท์ **SENIOR GRAPHIC DESIGNER** พรวิไล จิวงพุดชา **GRAPHIC DESIGNER** อรณัญชัช สุขเกษม **PROOFREADERS** สราญรัตน์ ธิเกียรติ, ภาวีภา ชันติศรีสกุล **MARKETING MANAGER** วิไลลักษณ์ โพธิ์ตระกูล **ASSISTANT MARKETING MANAGER** พิมพ์นารา มีฤทธิ์ **CREATIVE MARKETING** ชลธร จารุสุพรรณวงศ์ **MAGAZINE MANAGER** สุรเกตุ เรืองแสงระวี **PRODUCTION** ทศพล บุญคง **PHOTOGRAPHERS** บอลตา วงศ์เจริญ, วงศกร ยี่ดวง **ADVERTISING DIRECTOR** ศุภลักษณ์ เลิศกาญจน์วัฒน์ **SENIOR ADVERTISING MANAGER** รัชญ์ณันท์ นิธิพัชรโรจน์ **ASSISTANT ADVERTISING MANAGERS** มาสสุภา เอี่ยมมงคลศิลป์, ภัทธดา พุ่มเจริญ, สุกัญญา แก้วชิงดวง, สุรดา นรสปณิตพัทวาร **MARKETING COORDINATOR** ศศิมา เหลืองศิริฉาย **DIGITAL MEDIA MANAGER** วิภาวธ รัชตกุล

THE STANDARD เป็นนิตยสารแจกฟรีรายสัปดาห์ ห้าหมื่นห้าพันฉบับ ส่งมอบฟรีถึงมือคุณฟรี การนำส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของนิตยสารไปใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร
ถือว่ามีความผิดทางกฎหมาย
เจ้าของ บริษัท เดอะสแตนดาร์ด จำกัด เลขที่ 23/100-102 ซอยสุขุมวิทจีย ถนนพระราม 9 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทรศัพท์ 02 203 1142
แฟกซ์ 02 203 1143 เว็บไซต์ WWW.THESTANDARD.CO ISSN 2586-8586
แยกสี บริษัท คลาสสิกสแแกน จำกัด โทรศัพท์ 0 2291 7575 พิมพ์ บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2551 0533, 44
ภาพถ่าย AFP, SHUTTERSTOCK ฟอนต์ KANIT โดย คัดlass ดัมา, 9 OUR KING โดย ไฟโรจน์ ธีระประภา

ติดต่อกองบรรณาธิการ MAGAZINE@THESTANDARD.CO ติดต่อฝ่ายโฆษณา ศุภลักษณ์ เลิศกาญจน์วัฒน์ 09 2964 1635, รัชญ์ณันท์ นิธิพัชรโรจน์ 09 9975 5878, ภัทธวี ตั้งวิบูลย์กุล 08 9675 3309,
มาสสุภา เอี่ยมมงคลศิลป์ 08 5056 0083, ภัทธดา พุ่มเจริญ 09 2365 6415, สุกัญญา แก้วชิงดวง 09 6156 3692, สุรดา นรสปณิตพัทวาร 09 5516 2441, ศศิมา เหลืองศิริฉาย 08 3999 5484

THE ROYAL THEM THE KING

“ที่ห้องข้าพเจ้าในโลกนี้ คือการที่ได้อยู่ที่ท่ามกลางประชาชนของข้าพเจ้า นั่นคือคนไทยทั้งปวง” ข้อความบางส่วนของพระราชหัตถเลขาของรัชกาลที่ 9 ที่ทรงมีไปถึงพระสหายในต่างประเทศ ภายหลังที่เสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อพสกนิกรชาวไทยอย่างหาที่สุดมิได้

ใครจะทราบว่า เสียงหนึ่งทีตะโกนแทรกเข้าพระกรรณว่า “ในหลวงอย่าทิ้งประชาชน” ระหว่างที่รดพระที่นั่งอันสูงชันที่มุ่งส่งเสด็จจากสยามประเทศเพื่อไปศึกษาต่อ ณ วิตเซอร์แลนด์ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2489 จะกลายเป็นที่มาของความผูกพันที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีต่อประเทศไทยและประชาชนไทยอย่างแน่นแฟ้น

ENOUGH REASONS OF BEATING

จากเหตุการณ์ในคราวนี้ พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงฝึกตอบในพระราชอุทกษาว่า “ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจะทิ้งประชาชนได้อย่างไร” ตลอดรัชสมัยขององค์พระภูมิเทวี รัชกาลที่ 9 ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเพื่อชาติและประชาชน กลายเป็นพระมหากษัตริย์ที่คนไทยรักและศรัทธาได้เสมอ เช่นเดียวกับที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้มีพิธีสถาปนาพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 ด้วยการเก็บภาพส่วนหนึ่งใน ‘นิทรรศการภาพถ่ายปีพระพิศวัต’ ช่วงที่พระองค์เสด็จฯ เยี่ยมราษฎรและทรงงานในโครงการต่างๆ เป็นภาพของประเทศไทยและประชาชนในสายพระเนตรของพระองค์ อันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า พระองค์ทรงห่วงใยพลเมืองอย่างแท้จริง และเรารู้ร่วมกันว่า ‘ที่ของพระองค์ อยู่ตรงกลางใจไทยทั้งมวล’

W
A
S
H
I
N
G
T
O
N
I
C
A
N
S
T
R
A
L
T
I
E
S

THE KING'S
WISDOM

“หลักสำคัญว่า ต้องมีน้ำ น้ำบริโภคน้ำและน้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก
เพราะชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำ คนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้
ไม่มีไฟฟ้า คนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้า ไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้”

พระราชดำรัส พระราชทานแก่คณะบุคคลที่เฝ้าฯ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2529

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
มีทั้งหมดกว่า 4,000 โครงการ ซึ่งหากนำมาประมวล
ในแผนที่ประเทศไทย จะเห็นได้ว่าพระองค์ทรงงาน
ครอบคลุมทุกพื้นที่ ตั้งแต่ยอดดอยจรดชายฝั่ง และ
กว่า 3,000 โครงการ ล้วนเกี่ยวพันกับการพัฒนา
ทั้งดิน เช่น ฝนหลวง กังหันน้ำชัยพัฒนา โครงการ
แก้มลิง เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ฯลฯ สะท้อนชัดถึง
ความห่วงใยในพระราชหฤทัยเกี่ยวกับปัญหาเรื่อง
น้ำที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และเป็นไปในมิติที่
แตกต่างกัน ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค, น้ำเพื่อ
การเพาะปลูก, พลังงานน้ำ, การบริหารจัดการน้ำ
บรรเทาอุทกภัย และรักษาน้ำในแหล่งป่าต้นน้ำ

ปณิธาน
ในการ
พัฒนา
ประเทศไทย
สู่สังคม
ประชาธิปไตย

THE KING'S
WISDOM

“ควรจะปลูกต้นไม้ในใจคนเสียก่อน แล้วคนเหล่านั้นก็จะพากันปลูกต้นไม้
ลงบนแผ่นดิน และรักษาต้นไม้ด้วยตนเอง”
พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2502

ตลอดระยะเวลา 70 ปีที่ทรงครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ทรงเห็นสภาพป่าไม้เสื่อมโทรม และทรงตั้งพระราชปณิธานจะหาแนวทางฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ โครงการการศึกษาและพัฒนาการปลูกขาน้ำมัน และพืชน้ำมันอื่นๆ ของมูลนิธิชัยพัฒนา เป็นหนึ่งในโครงการตามแนวพระราชดำริ เพื่อสร้างวิถีที่ยั่งยืนระหว่างคนกับป่า ขณะที่ศูนย์ศึกษาการ

พัฒนาห้วยทราย ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้รับการจัดตั้งให้เป็นศูนย์ศึกษาการพัฒนาด้านป่าไม้ อเนกประสงค์ หลังจากพระองค์เสด็จพระราชดำเนิน เมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2526 และทรงพบสภาพป่ามีความเสื่อมโทรม ศูนย์แห่งนี้มีการดำเนินงานเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ และปลูกป่า ทั้งไม้โตเร็ว ไม้ผล และไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างสมดุลทางธรรมชาติของป่าให้คืนสู่สภาพเดิม

THE
STANDARD
NEWSPAPER

โพธิ์

THE KING'S WISDOM

“ความจริงมันน่าท้อดอยหรือก บางเรื่องมันน่าท้อดอย แต่ว่าฉันท้อไม่ได้ เพราะเดิมนั้นของเราขึ้นสูงเหวือเกิน เดิมนั้นของเราขึ้นคือบ้านคือเมือง คือความสุขของคนไทยทั่วประเทศ”

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชกระแสตอบหลังจาก ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ทูลถามพระองค์ว่า ทรงเคยเหนื่อยหรือทรงท้อบ้างหรือไม่ (ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2557)

พระปฐมบรมราชโองการในวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” ได้รับการพิสูจน์ให้ประจักษ์แก่ใจคนไทยทั่วประเทศ เพราะตลอดรัชสมัย พระองค์ทรงห่วงใยพสกนิกร ได้ร่วมพระบารมีอยู่มีรู้คล้าย นอกจากจะเสด็จพระราชดำเนินไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ พระองค์ยังทรงสนพระราชหฤทัยศึกษาปัญหาของพื้นที่ปัญหา เพื่อนำกลับไปหาทางแก้ไข เพื่อให้ราษฎรสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน ไม่มีพระมหากษัตริย์พระองค์ใดในโลกอีกแล้วที่ทรงงานหนักเพื่อพสกนิกรของพระองค์ได้มากเพียงนี้

การนำเสนอ
การนำเสนอ
การนำเสนอ
การนำเสนอ
การนำเสนอ

วิ ภา ณ

THE KING'S WISDOM

“ถ้าห้ามเขื้อเพลิงหมดแล้ว ก็ยังให้เขื้อเพลิงอย่างอื่นได้
มี แต่ต้องรชช ต้องหาวิธีที่จะทำให้เขื้อเพลิงเกิดขึ้นมาใหม่”
พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลดุยเดช
พระราชทานแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ
ณ ศาลาดุสิดาลัย @วชิตรลดา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2548

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลดุยเดช
มีพระราชดำริให้หน่วยงานต่างๆ คิดค้นพัฒนา
เครื่องจักรกลใช้พลังงานทดแทน จนเป็นที่มา
ของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหลาย
โครงการ รวมทั้งโรงไฟฟ้าพลังน้ำศูนย์พัฒนา
ปางตอง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพราะ
ทรงเห็นว่าการผลิตไฟฟ้าด้วยเครื่องยนดีเซล
มีความลำบากในเรื่องการลำเลียงน้ำมันเขื้อเพลิง
และภายในศูนย์พัฒนามีแหล่งน้ำที่สามารถนำ
มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างอเนกประสงค์

THE
STANDARD

THE KING'S
WISDOM

“คนเรียดำพองใจในความต้องการ ก็มีความโลภชั่ว เมื่อมีความโลภชั่ว
ก็เบียดเบียนคนอื่นชั่ว ถ้าทุกประเทศมีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง
หมายความว่าพอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข”
พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทาน
แก่คณะบุคคลที่เข้าเฝ้าฯ ณ ศาลาดุสิดาลัย เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2541

โครงการพัฒนาส่วนพระองค์ ตำบลบางแตน
อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี เป็นโครงการที่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงใช้ที่ดินและพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จัดทำ
โครงการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง
ให้กับประชาชนได้นำไปปฏิบัติตาม สนับสนุน
เศรษฐกิจแบบพอเพียง ให้ประชาชนได้อยู่อย่าง
พอมีพอกินไม่เดือดร้อน ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจ
ของชาติกำลังอยู่ในภาวะถดถอย

THE
STANDARD

THE KING'S WISDOM

“ในการพัฒนาประเทศนั้น จำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น เริ่มด้วยการสร้างพื้นฐานคือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อน ด้วยวิธีการที่ประหยัดระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่นคงพอควรแล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นที่สูงขึ้นตามลำดับต่อไป ก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลวและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จแห่งขอขบวิบุรณิ”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2517

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของ 'คน' ว่าสามารถพัฒนาต่อยอดได้ จึงมีพระราชดำริว่า การพัฒนา 'ต้องระเบิดจากข้างใน' หมายถึง ชาวบ้านต้องตื่นรู้และมีแรงกระตุ้นจากภายใน จึงจะทำให้ชาวบ้านหรือชุมชนนั้นมีความเข้มแข็ง พร้อมสำหรับการพัฒนา มิใช่นำความเจริญจากสังคมภายนอกเข้าไปหาชุมชน ที่หากยังไม่พร้อมต่อกระแสใหม่ๆ สิ่งก็ตามมา คือการพัฒนาที่ล้มสลายหรือเป็นการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน

แต่การจะกระตุ้นให้เกิดการระเบิดจากข้างในได้ นักพัฒนาจะต้องเข้าใจภูมิสังคมอย่างถ่องแท้เสียก่อน ในช่วงกลางรัชสมัยพระองค์เสด็จ เยี่ยมเยียนราษฎรในทุกถิ่นที่ ภาพที่เห็นบ่อยครั้งคือ พระองค์ทรงประทับร่วมกับชาวบ้านที่มารอเฝ้าเสด็จฯ อย่างไม่ทรงถือพระองค์ และตรัสถามประชาชนถึงปัญหาและความทุกข์ยากที่พวกเขาเผชิญ ในขณะที่เดียวกันก็ทรงเก็บข้อมูลอันเป็นจริงจากบุคคลในพื้นที่ เพื่อการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด

นั่นคือทรงเริ่มจากการศึกษาภูมิสังคม

ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ผู้ตามเสด็จฯ และถวายงานพระองค์มาโดยตลอด ได้อธิบายถึงหลักการทรงงานของพระองค์ไว้ในการแสดงปาฐกถาในงานเฉลิมพระเกียรติ 'พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับการพัฒนาคนไทยที่สมบูรณ์แบบ' เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัดร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีใจความตอนหนึ่งว่า ภูมิ นั้นหมายถึง ภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ลม ไฟ ที่อยู่รอบตัวเรา ซึ่งต่างกันไปในแต่ละท้องที่ ดินอีสานเป็นแบบหนึ่ง ดินทางเหนือเป็นอีกแบบหนึ่ง ปัญหาของคนแต่ละท้องที่ก็ย่อมไม่เหมือนกัน ส่วนอีกคำคือ สังคม นั้นหมายถึงคน ซึ่งมีความหลากหลายไม่น้อยไปกว่าดิน น้ำ ลม ไฟ เลย เพราะฉะนั้นจึงต้องเคารพคน รู้จักคน เข้าใจคน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทีมงาน
นำมาถ่ายทอด เป็นเพียงส่วนเล็กน้อย
ของมหาสมุทรแห่งการงานและพระราชภาระ
อันยิ่งใหญ่ ที่ทรงทำเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุข
ของปวงประชาตลอดรัชสมัยการครองราชย์ของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
นับถึงวันนี้ แม้จะเสด็จสู่สวรรคาลัยมา
กว่า 1 ปีแล้ว หากความอาดูรสุดประมาณ
ยังคงท่วมท้นในหัวใจคนไทย แต่เมื่อมอง
กลับไปที่ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์เหล่านี้
เราจะพบว่าพระองค์ยังทรงประทับอยู่กับ
พวกเราเสมอ เพราะความรักของพระองค์ได้
แผ่ฝังอยู่ในดิน น้ำ ป่า เขา ภูเขาฝายที่เขื่อนน้ำ
ตลอดจนทุกโครงการในพระราชดำริที่ทรง
ริเริ่มไว้ และจะทรงเป็นอมตะเสมอไป トラบ
เท่าที่เราทุกคนร่วมกันสืบสานพระราชปณิธาน
และทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อไป

AFP שרת

INTERVIEW

เรื่อง กองบรรณาธิการ
ภาพ วงศกร ยี่ดวง

THE MAN WHO SEES THROUGH HIS MAJESTY'S LENS

ชติกร ทรัพย์วิเชียร
ช่างภาพสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

ถึงวันนี้ คนไทยส่วนหนึ่งคงได้มาร่ำลึกรังษกาลที่ 9 ด้วยการชมนิทรรศการ 'ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช' ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ครั้งแล้วครั้งเล่า

นิทรรศการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ 'น้อมรำลึกองค์อัครศิลปิน' จัดขึ้นเพื่อน้อมรำลึกถึงพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในฐานะองค์อัครศิลปิน และพระมหากษัตริย์คุณ ในฐานะองค์อุปถัมภ์งานด้านศิลปวัฒนธรรมไทย โดยมูลนิธิหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ร่วมกับสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมีการจัดแสดงภาพถ่ายฝีพระหัตถ์จำนวน 200 ภาพ ทั้งที่เคยเผยแพร่และไม่เคยเผยแพร่มาก่อน

THE STANDARD ได้พูดคุยกับ นิติกร กรวิเชียร ภักธการักษ์ประจำนิทรรศการนี้ ถึงเรื่องภาพรวม การนำเสนอ ความประทับใจที่ได้รับจากภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ และการรำลึกถึงพระองค์ในฐานะกษัตริย์ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อประเทศไทยผ่านพระราชกรณียกิจที่สะท้อนพระเมตตาและความรักต่อพลชนชาวไทยในทุกช่วงของรัชกาล

ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ช่วงกลางรัชกาลที่นำมาจัดแสดงเป็นงานที่สะท้อนพระราชกรณียกิจมากมาย และพระองค์ทรงงานหนักเพื่อประเทศไทย ทิมงานประทับใจและเรียนรู้ได้จากภาพเหล่านี้บ้าง

ผมอยากเริ่มต้นด้วยพระบรมราโชวาทที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเคยพระราชทานให้กับคณะกรรมการบริหารสมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์นั้นครับ ซึ่งคณะกรรมการแต่ละคนก็ล้วนแต่เป็นช่างภาพ นักถ่ายภาพทั้งสิ้น ชื่อความอาจจะไม่เป๊ะอย่างที่พระองค์รับสั่ง แต่มีความว่า การถ่ายภาพเป็นงานศิลปะ เป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ ก็ขอให้ช่างภาพทุกคนอย่าได้ถ่ายเพียงเพื่อความสวยงาม หรือเพียงเพื่อความสนุกเท่านั้น แต่ขอให้เอาความรู้ความสามารถด้านการถ่ายภาพไปทำประโยชน์ให้กับสังคมด้วย ซึ่งหากทำได้เช่นนั้น ก็เท่ากับเป็นการช่วยพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง

เราจะเห็นได้ชัดเจนเลยว่า งานของพระองค์มีทุกแนวทาง ในช่วงต้นรัชกาล ก่อนที่จะมาถึงช่วงที่คุณงามเป็นช่วงที่พระองค์ทรงกำลังสร้างครอบครัว พระราชโอรสพระราชธิดาแต่ละพระองค์ก็ยังคงทรงพระเยาว์อยู่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ก็ทรงเป็นพระมารดาที่ดูแลลูกๆ อย่างดีเยี่ยม เราจะเห็นได้ว่าภาพฝีพระหัตถ์ต่างๆ เหล่านั้น พระองค์ทรงอยู่ในวัยที่สร้างครอบครัว ก็สะท้อนภาพออกมาแนวหนึ่ง แม้กระนั้นก็ตีจะเห็นได้ว่ามีช่วงเวลาที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมราษฎร ในยุคนั้นก็มีภาพที่ภาคอีสานจะเห็นได้ว่าประชาชน

"ถ้าเป็นคนที่มา
นิทรรศการ
อย่างผิวเผิน
ก็อาจไม่ได้รู้สึกอะไร
อาจจะรู้สึกว่า
เป็นภาพธรรมดา
เป็นภาพที่มองเห็น
ทั่วๆ ไป แต่ถ้าหาก
ตั้งใจที่จะมา
เพื่อศึกษา
หรือว่ามาเพื่อ
พยายามค้นหา
ความหมายในภาพ
ก็จะได้รับความหมาย
กลับไปเยอะ"

มาคอยรับเสด็จอย่างเนืองแน่น และภาพลักษณะนี้เราจะ
ได้เห็นทุกช่วงเวลาของรัชสมัย ไม่ใช่เพียงช่วงใดช่วงหนึ่ง
ช่วงต้นรัชกาลก็มี ช่วงกลางก็มีเยอะมาก ช่วงปลายรัชกาลก็มี
แสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างพระองค์กับประชาชน
ที่ไม่เคยแยกห่างกันเลย แม้กระทั่งวันที่ 13 ตุลาคม 2559
ที่เสด็จสวรรคต ประชาชนก็ไปรอเฝ้าด้วยความหวังโยน
พระอาการประชวรของพระองค์จนวาระสุดท้าย เพราะฉะนั้น
สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ความผูกพันของพระองค์กับ
ประชาชนนี้มีมามาก ไม่เคยขาดหายไปเลย

กับคำถามของคุณที่ถามผมว่า มุมมองเรื่องการ
ถ่ายภาพในช่วงกลางรัชกาล ผมมองอย่างนี้ครับว่า พระองค์
ทรงปฏิบัติพระองค์เป็นตัวอย่าง ตรงกับพระบรมราโชวาท
ที่ได้พระราชทานให้นักถ่ายภาพทั้งหลาย ก็คือว่าทรงปฏิบัติ
พระราชกรณียกิจ ไม่ว่าจะเสด็จฯ ที่ไหน เราจะเห็นภาพ

ค้นหาคือ ทรงกล้องถ่ายรูปและมีแผนที่ติดพระองค์ไปด้วย สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่า พระองค์ทรงห่วงใยประชาชน ภาพถ่ายในช่วงนั้นจะเห็นได้หลักๆ อันดับแรกเลยคือ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน อันดับสองก็คือ สภาพที่ทำกิน อันดับสาม สภาพภูมิประเทศ อันดับสี่ สภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เราเห็นได้จากในภาพหลายอย่างเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความแห้งแล้ง การตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งมันส่งผลมาถึงชีวิตความเป็นอยู่ คือป่าก็ไม่สามารถเก็บซึบน้ำไว้ได้ เวลาที่ฝนตกหนัก น้ำก็ท่วม เวลาที่ฝนห่างช่วงไปก็แล้ง คือไม่มีความพอดี นี่เป็นสิ่งที่สำคัญที่เห็นได้จากพระราชกรณียกิจของพระองค์ที่สะท้อนออกมาได้ชัดเจน ผมว่า 70-80% ของช่วงที่ปฏิบัติพระราชกรณียกิจเป็นเรื่องของน้ำ ไปที่ไหนก็เห็นแต่น้ำ เพราะน้ำเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการดำรงชีพของมนุษย์ ซึ่งพระองค์ทรงเห็นเรื่องนี้และให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งว่า ถ้าหากไม่มีน้ำแล้ว ประชาชนไม่มีทางที่จะมีความสุข อันนี้คือหลักการที่มองเห็น คือทรงนำภาพถ่ายเหล่านี้ที่เสด็จพระราชดำเนินไปที่ต่างๆ ทรงถ่ายไว้ เพื่อนำมาประกอบกับข้อมูลที่พระองค์ทรงได้พบเห็นด้วยตัวเอง นำมาวางแผนเพื่อทรงงานให้ประชาชน

พระองค์เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรส่วนหนึ่งแล้วทรงนำภาพที่ได้กลับมาเป็นข้อมูลใช้ให้เกิดประโยชน์ ใช่ครับ ถ้าคุณลองดูไม่ใช่พระองค์เท่านั้น แต่เราจะเห็นภาพที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ ปรากฏอยู่ในภาพทุกพระองค์ ในเวลาที่เสด็จฯ เยี่ยมราษฎร เราก็

“ผมตั้งใจที่จะ
เสนอภาพรวม
ในช่วงเวลา
ของรัชกาล
โดยจัดภาพ
ออกไล่ตามเวลา
เป็น 3 ช่วง
แล้วค่อยๆ
ผสมกลมกลืน
เข้าหากัน
ในแต่ละช่วง
ก็จะเห็นความ
เปลี่ยนแปลง
ได้ชัดเจน”

ทราบกันดีว่า แต่ละพระองค์ก็มีความสนพระราชหฤทัยใน แต่ละด้าน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ทรงสนพระราชหฤทัยในอาชีพ แล้วก็เรื่องราวได้ของประชาชน นั่นจึงเป็นที่มาของการเกิดมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ขณะเดียวกันเราก็เห็นพระเจ้าลูกเธอ พระเจ้าลูกยาเธอเสด็จฯ ออกเยี่ยมเยียนราษฎรเช่นกัน ทรงได้ตามความทุกข์ความสุขของประชาชน แล้วก็เรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องสำคัญคือ การสาธารณสุข ความกินดีอยู่ดี หรือว่า ปัญหาสุขภาพของประชาชน ก็ทรงนำปัญหาเหล่านี้มาวางแผนในการแก้ไขปัญหา ส่งผลให้เกิดเป็นโครงการพระราชดำริมากมาย

พระบรมวงศานุวงศ์แต่ละพระองค์ทรงเป็นกำลังให้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในการทำประโยชน์ให้ประชาชน

ใช่ครับ ซึ่งภาพถ่ายเหล่านี้เป็นตัวเล่าเรื่องที่ดีที่สุด เพราะเราจะเห็นภาพเหล่านั้นทั้งหมด

ภาพทั้งหมดช่วยให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้ถึงการที่พระองค์ทรงทุ่มเทวรกายอย่างไรได้บ้าง

ผมคิดอย่างนั้นนะครับว่า ถ้าเป็นคนที่มีนาทรรศการอย่างผิวเผินก็อาจไม่ได้รู้สึกอะไร อาจจะมีรู้สึกว่า เป็นภาพธรรมดา เป็นภาพที่มองเห็นทั่วไป แต่ถ้าหากตั้งใจที่จะมาเพื่อศึกษา หรือว่ามาเพื่อพยายามค้นหาความหมายในภาพ ก็จะได้ความหมายกลับไปเยอะ มันขึ้นอยู่กับคนที่มองว่าจะมองเห็นอะไรได้ไหม ถ้ามองอย่างที่พระองค์เคยรับสั่ง จะมอง

ให้เป็นเรื่องสวยงามก็ได้ เรื่องความเพลิดเพลินก็ได้ แต่ถ้าหากจะมองให้ลึกซึ้ง และนำมาเป็นประโยชน์ต่อตัวเราเอง ก็สามารถทำให้แต่ละคนกลับมาถามตัวเองได้ว่า เราได้ทำอะไรตามรอยพระองค์ให้กับสังคมหรือเปล่า ไม่ต้องทำมากถึงขนาดที่พระองค์ทรงทำ เพราะไม่มีใครทำได้อย่างนั้น แต่อย่างน้อยที่สุด ก็ให้ทำหน้าที่ที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่ หรือว่าเห็นคนอื่นที่ทุกข์ยากลำบาก ก็พยายามช่วยเหลือเท่าที่กำลังเราจะทำได้ ก็ถือว่าดีมากพอแล้ว

ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ในนิทรรศการครั้งนี้เป็นการคัดเลือกมาเพียงส่วนหนึ่ง หากยังมีภาพถ่ายฝีพระหัตถ์อีกจำนวนมากที่ไม่ได้นำมาจัดแสดง

ผมกล่าวอย่างนี้ดีกว่าครับ ผมไม่สามารถที่จะล่วงรู้ได้เลยว่าภาพถ่ายทั้งหมดมีจำนวนเท่าไร แต่ว่าพระองค์ทรงถ่ายภาพทุกวัน เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่า ต้องเป็นเรือนหมื่นเรือนแสน แต่การจะนำภาพถ่ายทั้งหมดมาจัดแสดงก็เป็นไปได้ ภาพถ่ายเหล่านี้เป็นเพียงตัวแทน เป็นตัวอย่างส่วนหนึ่งที่เราได้คัดเลือกมาเพื่อเป็นบริบทโดยรวมของงานภาพถ่ายของพระองค์ให้ทุกคนได้เห็น

ในฐานะที่คุณนิติกรเป็นภัณฑารักษ์คัดเลือกภาพมาจัดแสดง มีสาระอะไรที่ต้องการสื่อถึงผู้ที่มาชมนิทรรศการครั้งนี้

จริงๆ แล้วในมุมมองของภัณฑารักษ์ ผมอาจจะไม่ได้มองในลักษณะนั้นเสียทีเดียว ผมมองว่าแล้วแต่อัธยาศัยของคนดู เพราะบางคนที่ชอบถ่ายภาพบุคคลอาจมามองหาในเรื่องที่ว่า พระองค์ทรงจัดแสงสวย องค์ประกอบภาพดี อารมณ์ในภาพดี บางคนอาจจะเป็นคนที่ทำงานด้านการพัฒนา ก็อาจจะอยากรู้ว่า สมัยนั้นที่จังหวัดประจวบฯ มีอย่างนั้น อย่างนี้ ตอนนี้อย่างไรจากการพัฒนา บ้านเมืองก็เปลี่ยนไปเยอะแล้ว สำหรับผมเองในฐานะภัณฑารักษ์ ผมตั้งใจที่จะเสนอภาพรวมในช่วงเวลาของรัชกาล โดยจัดภาพออกไล่ตามเวลาเป็น 3 ช่วง แล้วค่อยๆ ผสมกลมกลืนเข้าหากันในแต่ละช่วง ก็จะเห็นความเปลี่ยนแปลงได้ชัดเจนถึงความสนพระราชหฤทัยของพระองค์ในแต่ละช่วงเวลา

“ไม่ต้องทำมากถึงขนาดที่พระองค์ทรงทำ เพราะไม่มีใครทำได้อย่างนั้น แต่อย่างน้อยที่สุด ก็ให้ทำหน้าที่ที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่ หรือเมื่อเห็นคนอื่นที่ทุกข์ยากลำบาก ก็พยายามช่วยเหลือเท่าที่ กำลังเราจะทำได้ ก็ถือว่าดีมากพอแล้ว”

ในช่วงต้นรัชกาล เป็นช่วงเวลาของหนุ่มสาว ถ้าจะพูดกันตามธรรมชาติของคนเรา พระองค์ทรงเน้นเรื่องภาพครอบครัว เป็นภาพครอบครัวที่อบอุ่นสวยงาม แต่ก็ไม่ได้แปลว่าพระองค์ทรงเน้นแต่ตัวพระองค์เอง เราเห็นได้เลยว่าพระองค์มีพระราชกรณียกิจที่ท่านเสด็จฯ ไป ในช่วงนั้นมีพระราชกรณียกิจมากมาย เพียงแต่ไม่ได้คัดเลือกรูปมา แต่เป็นการเจาะจงว่า ช่วงเวลานั้นภาพที่ประชาชนคนไทยนึกถึงพระองค์และจำได้จะเป็นภาพในลักษณะนี้

แน่นอนว่าช่วงกลางรัชกาล ใครๆ ก็รู้ว่าพระองค์ทรงงานหนักมาก เพราะฉะนั้นภาพในช่วงนี้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นพระราชกรณียกิจล้วนๆ จะมีภาพในเชิงศิลปะที่เราเห็นหลายๆ ภาพแซมบ้าง ไม่ว่าจะเป็นภาพพระฉายา (เงา) ของพระองค์เอง หรือภาพในแนวขบขันก็มีบ้าง แต่โดยรวมของช่วงกลางรัชกาลจะเป็นเรื่องของ

พระราชกรณียกิจเป็นหลัก

ช่วงปลายรัชกาล พระองค์มีพระชนมพรรษามากขึ้นแล้วพระวรกายไม่ทรงแข็งแรงเท่าเดิม เพราะฉะนั้นเวลาส่วนใหญ่ก็เหมือนกับคนในวัยที่เกษียณแล้ว แม้กระนั้นพระองค์ก็ยังเสด็จฯ เยี่ยมประชาชนเท่าที่พระองค์จะทรงมีพระกำลังเสด็จฯ ได้ แต่ว่าสิ่งที่ทำให้พระองค์ทรงมีความสุขในช่วงเวลานั้น ก็คงไม่พ้นสุนัขทรงเลี้ยงที่เราได้เห็น เป็นอีกช่วงเวลาที่สามารรถเห็นได้อย่างชัดเจนว่าแต่ละช่วงเวลามีความแตกต่างกัน

เสียงสะท้อนจากคนที่ได้มาชมเป็นอย่างไร

ผมมองว่าช่วงนี้ไม่ว่าใครจะจัดงานอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับพระองค์ก็จะได้รับการตอบรับอย่างดีมาก เพราะคนไทยทุกคนคิดถึงพระองค์ ผมเองก็คิดถึงทุกวัน ตั้งแต่วันที่

ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

Through the Lens of His Majesty King Bhumibol Adulyadej

พระองค์เสด็จสวรรคต ไม่เคยมีวันไหนที่ไม่คิดถึง มีความรู้สึก ว่า อย่างน้อยงานนี้ก็เป็นงานที่เรามีโอกาสที่จะทำถวาย เป็นครั้งสุดท้าย เชื่อว่าเหมือนกับคนที่มาเดินดูงานนี้ ขนาดนี้เป็นวันธรรมดา ไม่ใช่วันเสาร์-อาทิตย์ก็ยังมีคนมากมาย และโดยปกติวันเสาร์-อาทิตย์ก็ไม่ได้มีคนเดินดูงานมากมายขนาดนี้ แต่งานนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนเลยว่าประชาชนชาวไทยรักพระเจ้าอยู่หัว

พอได้นำเสนองานนิทรรศการมากขึ้น คนให้ความสนใจมากขึ้น มีความเป็นไปโดยขนาดไหนที่จะมีงานแบบนี้อีก เราคิดอยู่นะครับ แต่ว่าคงต้องขึ้นอยู่กับจังหวะเวลา แล้วคงต้องทำเรื่องขอพระบรมราชานุญาต เพราะผมเชื่อว่าคนในต่างจังหวัด ในภูมิภาคต่างๆ คงอยากเห็นบ้าง เราก็กำลังดูอยู่ แต่คงต้องลดขนาด เพราะคงจะหาที่จัดแสดงที่ใหญ่พอจะแสดงรูปจำนวน 200 ภาพได้ยาก อาจจะต้องจัดเป็นนิทรรศการย่อยลงไป

ภาพถ่ายฝีพระหัตถ์ในช่วงที่พระองค์ทรงงานแสดงถึงพระเมตตาและความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพสกนิกร และแสดงให้เห็นถึงความรักที่พสกนิกรมีต่อพระองค์ด้วย

ภาพที่พระองค์ทรงถ่ายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ที่ขอนแก่น แล้วมีพสกนิกรจำนวนมากมารอรับเสด็จนั้นทรงพลังมาก

"ผมเองก็คิดถึง
ทุกวัน ตั้งแต่วันที่
พระองค์
เสด็จสวรรคต
ไม่เคยมีวันไหน
ที่ไม่คิดถึง
มีความรู้สึก
ว่า อย่างน้อยงานนี้
ก็เป็นงานที่เรา
มีโอกาสที่จะทำ
ถวายเป็น
ครั้งสุดท้าย"

ใช่ครับ นั่นล่ะครับ เป็นภาพที่ผมประทับใจ และเป็นภาพที่ผมกลัวว่าไม่ได้มีเฉพาะในช่วงเวลาใดช่วงเวลานานี่ มีทุกช่วงเวลา จนกระทั่งช่วง (ซีภาพ) ประชาชนสวมเสื้อสีเหลืองไปเฝ้ารับเสด็จในช่วงที่พระองค์ทรงประชวรที่โรงพยาบาลศิริราช เสด็จฯ ไปวันไหนก็มีคนมากมายขนาดนี้ แม้พระองค์ไม่ได้เสด็จฯ ลงมา ก็ยังมีคนมารอเฝ้ารับเสด็จ เพราะฉะนั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถถอนออกมาได้ เรื่องแบบนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะเกิดขึ้นกับใครก็ได้ แล้วก็ไม่ใช่เรื่องที่จะเกิดขึ้นทันที หากเป็นเรื่องที่ต้องสั่งสมบารมี

เหตุผลที่เลือกภาพพระฉายาของพระองค์มาเป็นหน้าปกหนังสืองานนิทรรศการครั้งนี้ และพระองค์ทรงถ่ายภาพพระองค์เองอย่างไร พระองค์จะได้ไหม คงเป็นช่วงเวลาตอนเย็น แดดใกล้จะตกแล้ว แล้วผมก็เชื่อว่าพระองค์ทรงพระดำเนินผ่านในช่วงนี้บ่อยๆ แล้วทรงเห็นจึงทรงตั้งเวลากล้องไว้แล้วก็ถ่าย เหมือนที่พระองค์ทรงถ่ายรูปพระองค์ตอนทรงตร

เหตุผลที่เลือก เพราะหนึ่งเลย เป็นภาพที่ไม่เคยเผยแพร่ที่เห็นมาก่อน สองคือ เป็นภาพที่ทรงพลัง สามคือ ถ้าคุณดูรูปดีๆ จะเห็นว่ามีส่วนที่ว่างไปด้านหลังเหมาะกับการที่จะนำมาเป็นปกหลัง องค์ประกอบลงตัวมาก คุณดูบี๊ปคุณรู้ไหมว่ารูปใคร เป็นรูปพระองค์อย่างไม่ต้องสงสัยเลย นั่นล่ะคือคำตอบ ☺

น้ำตารินทลั่งลาอาตุรงค์
ฟ้ามิตมิตมัวทมน่นฝนไพรยปราช
ธ สถิตถ ณ แห่งใดใดแดนสรรวง
ให้เรื่อกรุ่งต้งแสงทองส่องอำไพ

วันวิโยคเหม็อนชีพดับสับสลาย
ชนทั้งทหลายแสนเศร้าร้าวราจเ
ให้โชติช่วงสุกสว่างกระจ่างใส
อสงไขยสุขสันต์นิรันดรเทอด

ข้าพระพพทเจ้า
คณะผู้บริหาร และพนักงาน
บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ESPRIT DE CORPS

หากใครมีโอกาสเดินเข้ามาภายในโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมา คงจะเห็นแล้วว่า สนามรักบี้ซึ่งใช้เป็นสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาของเหล่านักเรียนมาอย่างยาวนาน ได้แปรสภาพเป็นแปลงปลูกดอกดาวเรืองเหลืองสดเต็มพื้นที่ ด้วยความร่วมมือร่วมใจของเหล่าครูบาอาจารย์ บุคลากร คณะผู้ปกครอง นักเรียนปัจจุบัน รวมทั้งกลุ่มนักเรียนเก่า ที่ต้องการแสดงความจงรักภักดีอย่างสุดหัวใจ อีกครั้งต่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เพราะดอกดาวเรืองทั้งหมดจำนวน 100,000 ต้น จะถูกขนย้าย เพื่อนำไปประดับรอบลานพระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ 9 ในพิธีถวายดอกไม้จันทน์ ในวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2560 ที่จะถึงนี้

“ข้าพเจ้ามีความยินดี ที่ได้มาเยี่ยมชมโรงเรียน ราชวิทยาลัย และได้เห็น ความเจริญของโรงเรียน ซึ่งเจริญขึ้นเป็นอันมาก ทุกๆ ทาง

“โรงเรียนนี้มีวัตถุประสงค์อันเป็นเลิศ และได้รับความร่วมมือ สนับสนุนส่งเสริมจากทางราชการ และเอกชนโดยพร้อมเพรียง ทำให้เริ่มต้นได้ด้วยดี ได้รับความนิยมนับถือ และเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานของราชวิทยาลัย โดยเฉพาะคณะผู้บริหาร และคณะครูผู้สอนควรจะยินดี และพอใจ ทั้งถือเป็นกำลังใจ ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ สร้างเสริมความดี และชื่อเสียงเกียรติคุณ ของโรงเรียนให้มั่นคง และกว้างขวางยิ่งขึ้นไป

“สำหรับนักเรียนนั้น ทุกคนจะต้องระลึกไว้เสมอว่า ตัวได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาอบรมในสำนักที่ดีแล้ว จะต้องพยายามเล่าเรียนและอบรมคุณสมบัตินั้น ทุกประการโดยเต็มกำลังความสามารถ อย่าให้เสียโอกาส เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ และมีประโยชน์ต่อสังคม

“ขออวยพรให้โรงเรียนราชวิทยาลัย มีความเจริญรุ่งเรือง ขอให้นักเรียนทุกคนมีพลานามัยสมบูรณ์ มีกำลังใจอันเข้มแข็งที่จะศึกษาเล่าเรียน และประกอบความดี ให้เป็นคุณแก่ตนเอง แก่โรงเรียน และประเทศชาติสืบไป”

พระบรมราชาวาทของ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เมื่อครั้งเสด็จฯ พิธีเปิดป้ายอาคารเรียน
วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2511

นายภวพล ชินชะง้อ กรรมการสภามานักเรียนเก่า ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หนึ่งในผู้ทุ่มเท แรงกายแรงใจกับงานนี้มาตั้งแต่เริ่มแรก เล่าให้เราฟังว่า

“เราเริ่มต้นปลูกดอกดาวเรืองกันมาตั้งแต่วันที่ 5 สิงหาคมที่ผ่านมา เพราะปกติดอกดาวเรืองจะโตเต็มที่ภายใน 60 วัน ซึ่งจะพอดีกับช่วงเวลาที่ทางโรงเรียน ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จะจัดพิธีวางดอกไม้จันทน์ พระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช วันที่ 26 ตุลาคมนี้

“พอเราตั้งใจว่าจะปลูกดอกดาวเรืองทั้งหมดให้ได้ 100,000 ต้น พวกเราที่เป็นคณะนักเรียนเก่าและครูอาจารย์ ก็ช่วยกันคิดว่าจะทำอย่างไรดี เริ่มตั้งแต่หาสถานที่ปลูก ซึ่งในที่สุดเราก็เลือกสนามรักบี้ในโรงเรียน เพราะมีพื้นที่เพียงพอ และพวกเราสามารถมาดูแลแปลงดอกดาวเรืองได้อย่างใกล้ชิด เพราะการปลูกดอกดาวเรืองจำนวนมากขนาดนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย อีกเหตุผลหนึ่งที่เราปลูกในสนามรักบี้ เพราะจะได้สะดวกในการขนย้ายดอกดาวเรืองไปตรงบริเวณอนุสาวรีย์สองรัชกาล

“พวกเรามีคำประจำโรงเรียนว่า ‘Esprit de Corps’

ซึ่งเป็นคำที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานไว้ มีความหมายถึงความสามัคคี และการทำเพื่อส่วนรวม ซึ่งจากเหตุการณ์ที่พวกเราร่วมมือร่วมใจทำงานร่วมกันมาตั้งแต่งานแสดงความสามารถ หลังจากรัชกาลที่ 9 เสด็จสวรรคต ซึ่งตอนนั้นเราใช้ดอกกล้วยไม้สีขาว 1 ล้านดอก (19 ตุลาคม พ.ศ. 2560) จนมาถึงพิธีวางดอกไม้จันทน์ ที่เราใช้ดอกดาวเรือง 100,000 ต้น ประดับลานอนุสาวรีย์สองรัชกาล พวกเราจึงเรียนรู้ว่างานใดๆ ก็ตาม เราต้องทำด้วยความศรัทธา ทำด้วยความเชื่อว่ามันต้องสำเร็จ เมื่อเราตั้งใจว่าจะทำ ก็ต้องทำให้ได้ ตอนงานวันที่ 19 ตุลาคมปีที่แล้ว คนถามว่าจะหาดอกกล้วยไม้สีขาวมาอย่างไรให้ทันงาน หรือถามว่าจะจัดงานวันนั้นอย่างไรถ้าหากฝนตก ผมตอบว่าไม่รู้เลย เชื่อว่าต้องทำได้โดยไม่มีเงื่อนไข ฝนจะตกหรือแดดจะออก เราก็ต้องทำ พระองค์ทรงงานหนักกว่าพวกเราเยอะ พระองค์ยังทรงทำมาได้ เราต้องดูพระองค์ไว้ เป็นแบบอย่าง เราทำได้ทุกอย่าง เพราะความศรัทธาและความเชื่อ พวกเราศรัทธาในพระองค์ นั่นคือเหตุผลที่พวกเราทำได้”

เรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียน ก.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์

• แรกเริ่ม

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงธรรมการจัดตั้งโรงเรียนหลวงสำหรับอยู่ประจำบ้าน ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดการศึกษาแบบพับลิคสกูล (Public School) ของอังกฤษ ปรากฏตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 13 หน้า 269 ลงวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2439 โดยมีพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากิติยกรวรสลักขณ อธิบดีกรมศึกษาธิการ เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ มีการศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกหัดกุลบุตรให้เป็นสุภาพบุรุษ และพระราชทานนามว่า โรงเรียนราชวิทยาลัย โปรดให้เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า King's College

• โรงเรียนราชวิทยาลัย มีการโยกย้ายที่ตั้งสถานศึกษาถึง 4 สมัย

• สมัยที่ 1
สมัยบ้าน
สมเด็จพระเจ้า
สมเด็จเจ้าฟ้าพระยา
พ.ศ. 2440-2446

• สมัยที่ 2
สมัยสาขสวลี
พ.ศ. 2447-2453

• สมัยที่ 3
สมัยบางขวาง
พ.ศ. 2454-2468

• สมัยที่ 4
สมัยสามพราน
พ.ศ. 2507-ถึงปัจจุบัน

• โรงเรียนราชวิทยาลัย

เป็นโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ของพระมหากษัตริย์ถึง 4 รัชกาลคือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานกำเนิดโรงเรียนราชวิทยาลัย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงรับโรงเรียนราชวิทยาลัยไว้เป็นพระบรมราชูปถัมภ์ คุ้มกับโรงเรียนมหาดเล็กหลวง พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้โรงเรียนราชวิทยาลัย โรงเรียนมหาดเล็กหลวง และโรงเรียนมหาดเล็กหลวง เชียงใหม่ รวมเป็นโรงเรียน

เดียวกัน และพระราชทานนามใหม่ว่า โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ทั้งนี้เพราะสภาพเศรษฐกิจของประเทศไม่เอื้ออำนวย โรงเรียนราชวิทยาลัยจึงถูกปิดลง นับแต่วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2469 เป็นต้นมา แต่สามารถก่อตั้งโรงเรียนขึ้นได้อีกครั้งในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งถือเป็นสมัยที่ 4 ของโรงเรียน ในการก่อตั้งโรงเรียนใหม่ พระองค์ได้พระราชทานพระปรมาภิไธยย่อ ก.ป.ร. นำหน้าชื่อ ราชวิทยาลัย เพื่อเป็นมหาศรีมงคล และโปรดให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

• เจริญญกระดับสหเวช

เป็นสัญลักษณ์ของนักเรียนเก่าโรงเรียนราชวิทยาลัย ทำด้วยทองคำสีเหลืองผืนผ้า ยาว 2.25 ซม. กว้าง 1.75 ซม. ขอบยกกว้าง 0.05 ซม. ตรงกลางลงยาด้วยพระมหามงกุฎเลข 6 อยู่ภายในรัศมีเส้นสีขาว รูปหลังคาสองชั้นอยู่เบื้องบนพระมหามงกุฎ รัชกาลที่ 6 มีพระราชดำริขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2456

• ประสูตทอง

คือประตูดัซรัชกาลที่ 9 เสด็จพระราชดำเนินผ่านเข้า-ออก ตั้งแต่ครั้งที่เสด็จฯ บางกรวยเปิดโรงเรียนและมีธรรมเนียมปฏิบัติคือ ทุกครั้งที่เสด็จฯ กลับ จะทรงดับเครื่องยนต์ตรงประตู และนักเรียนจะมาขึ้นรถพระที่นั่งออกนอกประตู อันเป็นธรรมเนียมสำหรับโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6

ขอเชิญประชาชนร่วมถวายดอกไม้จันทน์ เพื่ออำมรรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

วันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2560

ณ หอสมุดถวายดอกไม้จันทน์ ประจำโรงเรียน ช.ป.ร. ราชวิทยาลัย
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งแต่เวลา 09.00 น. เป็นต้นไป

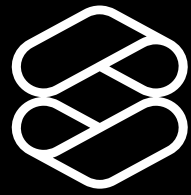

00:00

06:15

THESTANDARD.CO